

# Riksförbundet för Samhällets Styvbarn



Socialdepartementet  
103 33 Stockholm

## Yttrande över "Barnen som samhället svek – åtgärder med anledning av övergrepp och allvarliga försummelser i samhällsvården" (SOU 2011:9).

Riksförbundet för Samhällets Styvbarn har inbjudits att lämna synpunkter på Upprättelseutredningens betänkande.

Samhällets Styvbarn grundades 2004 och är intresseorganisation för de vuxna, vilka som barn varit omhändertagna av samhället på barnhem, fosterhem, familjehem eller andra institutioner. Många av våra medlemmar har erfarenhet av övergrepp och vanvård, och vi arbetar för att dagens och morgondagens omhändertagna barn ska slippa den erfarenheten.

Vi har med stort intresse läst och diskuterat utredningens betänkande. Vi har slagits av hur väl det lyckats för utredaren att anlägga ett barnperspektiv på de frågor som utreds. Utredningen uppvisar också en stor empati för de som drabbats av vanvård, övergrepp och försummelser.

I detta yttrande tar vi upp våra synpunkter i denna ordning:

1. Upprättelseceremonin
2. Lagförslaget om ersättning
3. Andra åtgärder för dem som vanvårdats
4. Förslag om dagens och morgondagens vård

### 1. Upprättelseceremonin

Utredningen föreslår i kap. 4 (s. 57-60) en upprättelseceremoni, som bl.a. innehåller:

- ursäkt på samhällets vägnar framförd av statsministern
- ursäkten ska följas av utfästelse om kompensation
- ceremonin ska äga rum i riksdagshuset
- skriftlig ursäkt från regeringen
- reseersättning till ceremonin
- möjligheter för olika kringarrangemang

**Samhällets Styvbarn instämmer i det förslag som utredningen här givit. Det är i linje med vad vi krävt. Men vi anser att det kan kompletteras på bl.a. följande områden:**

---

Riksförbundet för Samhällets Styvbarn  
Box 5  
121 21 Johanneshov

www.styvbarn.se  
styrelsen@styvbarn.se  
Pg 10 82 667-5 (medlemsavgifter)  
Pg 47 33 32-5 (insamlingskonto)

- En bred informationskampanj bör genomföras om upprättelseceremonin, så att så många berörda som möjligt nås av informationen. Det innefattar media, kommuner, socialtjänster, fängelser, etc.
- De som önskar delta i ceremonin ska ges goda förutsättningar att göra det. Detta innefattar en positiv inställning hos samhällsinstanser till ansökningar om färdtjänst, ledsagare, medföljande stödperson m.m., samt en positiv inställning till ansökningar om permissioner.
- I samband med ceremonin ska en tyst minut hållas för de vanvårdade som inte längre lever.
- Ceremonin ska vara fri från partipolitiska och religiösa inslag.
- Media ska få bevaka ceremonin, men åläggas återhållsamhet. Många har inte berättat, inte ens för sin närmaste familj, att de varit placerade. De ska kunna närvara utan att deras integritet avslöjas via bildmaterial eller andra personuppgifter. Vanvårdade som besöker ceremonin ska inte behöva riskera skandaljournalistik.
- Samhällets Styvbarn rekommenderar att statsministerns tal innehåller bland annat följande:
  - det officiella Sveriges ursäkt, alltså en ursäkt framförd i statens och samhällets namn, med användande av ordet "ursäkt".
  - att ursäkten omfattar vanvård, försummelse och övergrepp under den tid de vanvårdade varit omhändertagna av samhällets barnavård. Ursäkten bör också omfatta den stigmatisering och det utanförskap som många av de vanvårdade fått leva med under resten av sina liv.
  - att staten, landstingen och kommunerna bär ansvaret för att vanvården kunde pågå under så många decennier.
  - att vanvården av och övergreppen mot samhällets mest försvarslösa, mot barnen, hör till det mörkaste i Sveriges historia.
  - att regeringen avser att lägga proposition i riksdagen om ersättning till dem som utsatts för försummelse och övergrepp inom samhällets barnavård.
  - samhällets tack till de vanvårdade som genom sina berättelser upplyst samhället om dessa mörka sidor i dess historia.
  - ett tack till alla de vanvårdade som trots vanvården och övergreppen har blivit aktiva samhällsmedborgare, som har arbetat, fostrat barn och betalat skatter. Statsministern bör uttala att de vanvårdade är värda respekt och tacksamhet för vad de gjort för det samhälle som svek dem.

## **2. Lagförslaget om ersättning**

### **1. Vilka bör omfattas av lagen om ersättning?**

Utredningen föreslår att lagen endast ska gälla dem som utsatts för övergrepp eller försummelse som inträffat under perioden den 1 januari 1920 – den 31 december 1980.

Samhällets Styvbarn anser att slutåret 1980 är för tidigt satt. Utredningen har här varit bunden av utredningsdirektivet, som gav det årtalet. Som vi förstår det, så sattes detta årtal slentrianmässigt på grundval av de år Socialstyrelsens pilotundersökning 2006 omfattade. Vanvårdsutredningen har intervjuat vuxna som varit omhändertagna under 1990-talet, och vars vanvård nu är preskriberad. Många har hört av sig till oss och berättat om övergrepp och vanvård under tiden efter 1980. Det är vår bestämda uppfattning att upprättelsen inte kan göra halt vid

1980, utan måste omfatta alla vars vanvård är preskriberad. Det är inte anständigt att de som vanvårdades under 1980- eller 1990-talet ställs utan möjlighet till upprättelse.

**Samhällets Styvbarn föreslår att texten i lagförslagets 2§, sista stycket, ändras till: "Lagen är endast tillämplig på övergrepp eller försummelse som inträffat efter den 1 januari 1920 och preskriberats innan rätten till ersättning upphör."**

Med en sådan skrivning utesluts ingen vars vanvård är preskriberad.

I enlighet med denna förlängning av den tid som omfattas, föreslår vi att de lagar som uppräknas i 2§ kompletteras med de som gällt efter 1980, samt med en skrivning som omfattar dem som eventuellt omhändertagits av myndighet utan stöd av lag:

**5. socialtjänstlagen (1980:620),**

**6. lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU),**

**7. socialtjänstlagen (2001:453),**

**8. annan lag, förordning eller föreskrift som använts vid myndighets omhändertagande av barn,**

**9. omhändertagande med myndighets medverkan utan stöd av lag.**

## **2. Rätten till ersättning.**

Utredningen föreslår som grund för rätten till ersättning, att det kan antas att den omhändertagna varit utsatt för övergrepp eller försummelse av allvarlig art.

En speciell nämnd tillsätts för att ta emot och bedöma ansökningar om ersättning.

Vid bedömning av om övergreppet eller försummelsen varit av allvarlig art, skall särskild vikt läggas vid om övergreppet eller försummelsen medfört en påtaglig risk för att barnets eller den unges hälsa eller utveckling allvarligt skulle kunna skadas.

Den sökande ska kunna visa att hon/han varit omhändertagen, samt kunna göra troligt att hon/han varit utsatt för övergrepp eller försummelse. Stor vikt skall läggas vid den sökandes egen berättelse. Vid behov ska muntlig förhandling kunna hållas.

**Samhällets Styvbarn stöder detta. Vi vill tillfoga att vi anser att den pågående Vanvårdsutredningens kategorisering av vanvård ska läggas till grund för Upprättelsenämndens definition av övergrepp och försummelse (Vanvård i social barnavård under 1900-talet, SOU 2009:99, s. 126-134).**

## **3. Ersättningens storlek:**

Utredningen förslår att var och en som är berättigad till ersättning får ett belopp om 250 000 kronor. Från detta ska avräknas vad man eventuellt fått tidigare för samma övergrepp eller försummelse.

**Även om Samhällets Styvbarn hellre sett en differentierad ersättning, där genomsnittsersättningen varit högre än 250 000 kronor, så accepterar vi utredningens förslag.**

Det är viktigt att vanvårdens mörka historia så snabbt som möjligt får en avslutning, så att de vanvårdade kan leva återstoden av sina liv lite värdigare och samhället kan arbeta för att förhindra vanvård av dagens och morgondagens omhändertagna. Vi vill av dessa skäl inte se att upprättelsen skjuts ytterligare på framtiden.

**Därför godtar vi detta belopp, som det lägsta vi kan acceptera.**

## **4. Rätten att överlåta ersättningen vid dödsfall.**

Många av dem som vanvårdats och nu väntar på upprättelse är till åren komna. Att staten de sista sex åren har utrett vanvården har de sett som positivt, men för många har det tagit alldeles för lång tid. Vi vet inte hur många vanvårdade som avlidit under denna tid, men det torde

vara flera hundra. Fler kommer att avlida innan lagen träder i kraft, eller innan deras fall hinner avgöras av den föreslagna Upprättelsenämnden. Många frågar sig idag om de kommer att leva när ersättningen ska betalas ut. Många oroar sig för sina efterlevande, som också de har lidit av den anhöriges vanvård i barndomen.

Utredningen föreslår följande lagtext (5§, andra stycket): "Rätten till ersättning förfaller om sökanden avlider innan beslut om ersättning har meddelats. Avlider sökanden efter att ett beslut om ersättning har meddelats, tillfaller ersättningen dödsboet."

Samhällets Styvbarn anser att detta förslag är olyckligt. Förslaget kommer att leda till stor oro hos alla dem som varit vanvårdade: Kommer jag att leva tillräckligt länge? Hur går det för mina efterlevande? Samhällets Styvbarn anser att det åligger staten att minska de vanvårdades oro, speciellt oro hos dem som är äldre. Därför bör ersättningen inte förfalla om den ansökande hinner avlida innan beslut är meddelat.

**Samhällets Styvbarn föreslår att lagtexten ändras till denna lydelse: "Avlider sökanden efter att ansökan om ersättning inkommit ska ansökan behandlas. Vid beslut om ersättning tillfaller ersättningen dödsboet."**

#### **5. Inkomstprövade förmåner.**

Utredningen föreslår i lagförslaget (6§) att ersättningsbeloppet inte ska beaktas vid beräkning av sociala bidrag och förmåner som regleras i vissa uppräknade paragrafer i socialförsäkringsbalken, hälso- och sjukvårdslagen, lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade, studiestödslagen och socialtjänstlagen.

**Samhällets Styvbarn stöder detta förslag. Men vi vill tillägga att det är av största vikt att behovsprövade ersättningar som eventuellt inte täcks av dessa paragrafer eller som kan tillkomma i framtiden inte förnekas de vanvårdade med hänvisning till ersättningen. En sådan skrivning bör finnas i propositionen om ersättningslagen.**

#### **6. Risken för utmätning av ersättningsbeloppet.**

Samhällets Styvbarn anser att ersättningsbeloppet fredas för utmätning genom 6§ i Utsökningsbalken (1981:774), som stadgar att "Medel, som för särskilt angivet ändamål har anvisats gäldenären av staten, ... får ej utmätas, om det strider mot det angivna ändamålet." Skrivningarna i 5§ och 7§ i samma balk är också i viss utsträckning tillämpliga på ersättningsbeloppet. Detta bör dock klargöras i den föreslagna lagen om ersättning genom en skrivning som hänvisar till Utsökningsbalken.

#### **7. Sista dag för ansökan**

Utredningen föreslår att den tid inom vilken ansökan ska ha inkommit ska vara 2 år, räknat från lagens ikraftträdande, som föreslås vara den 1 juli 2012 (förslag om lag, 9§).

Samhällets Styvbarn anser att **lagen bör träda i kraft så skyndsamt som möjligt. Går det före 1 juli 2012, så bör det ske.**

**Samhällets Styvbarn anser att 2 år är en för kort tid för ansökan.** Många som har hört av sig till oss har först denna vinter hört talas om att vanvården diskuteras i samhället. En del är äldre, är på ålderdomshem, sitter i fängelse, eller på andra sätt kan ha mindre möjlighet eller intresse av att följa vad som händer i samhället. Några har hört av sig från andra länder, och det är givetvis ännu svårare för dem som bor utomlands att följa med vad som händer. **Detta talar för att de vanvårdade bör ha minst 4 år på sig att ansöka om ersättning.**

## 8. Övriga förslag angående ersättningen

Samhällets Styvbarn anser att övriga förslag angående ersättning är bra, och stöder utredningens förslag. Vi vill framför allt understryka vikten av förslaget om ändringar i sekretesslagen, så att ansökningar, beredning och beslut angående individuella ansökningar sekretessbeläggs.

## 3. Andra åtgärder för dem som vanvårdats

1. Många vanvårdade upplever att socialtjänsten och hälso- och sjukvården inte tar deras stöd- eller rehabiliteringsbehov på allvar. Det kan gälla ekonomiska, psykiska och andra hälsomässiga, studierelaterade eller andra områden där de vanvårdade till följd av vanvården blivit sämre lottade. Vi får höra detta från medlemmar och andra samhällets styvbarn, och det påtalas också av Vanvårdsutredningen och Upprättelseutredningen. Som Upprättelseutredningen påpekar (s. 177) så kan det inte lösas inom ramen för utredningen. Men det behövs åtgärder.

**Samhällets Styvbarn föreslår att regeringen ger Socialstyrelsen i uppdrag att ta fram riktlinjer för hur kommunernas socialtjänster och hälso- och sjukvården ska möta vuxna tidigare barnhems- och fosterhemsbarn med behov av stöd och rehabilitering till följd av vanvård, försummelse och övergrepp under tiden som omhändertagna.**

2. Utredningens föreslår att kommunerna bör underlätta för människor, som tillbringat viktiga delar av sin barndom i samhällsvård, att hitta sitt aktmaterial samt erbjuda möjlighet att berätta och samtala om sina erfarenheter. (s 178)

**Samhällets Styvbarn instämmer i detta. Kommunerna ska kostnadsfritt tillhandahålla arkivhandlingar åt människor som varit omhändertagna som barn. Kommunerna ska i samarbete med frivilligorganisationer ordna aktiviteter kring upprättelsen. Det kan handla om upprättelseceremonier, att dokumentera de enskildas berättelser från kommunens område, och att erbjuda den enskilde samtalskontakt.**

3. Utredningen föreslår att regeringen bör ta initiativ till en utställning i syfte att sprida kunskap om den vanvård som förekommit, sett i ett större sammanhang. Lämplig utförare kan vara Stiftelsen Allmänna Barnhuset. (s. 180)

**Samhällets Styvbarn instämmer i detta. Det är vår önskan att detta kan mynna ut i ett permanent barnhemsmuseum.**

4. Utredningen föreslår att Allmänna Arvsfonden, inom ramen för sina stadgar, tar initiativ till en särskild satsning på stöd till människor som finns i samhällsvård eller som helt eller delvis vuxit upp i samhällsvård. (s. 182)

**Samhällets Styvbarn instämmer i detta. Men det är inte tillräckligt och riskerar att bli en kortvarig insats. Samhällets Styvbarn anser att regeringen samtidigt, genom ett nytt regleringsbrev, bör ge Socialstyrelsen möjlighet att stödja intresseorganisationer som arbetar med dem som helt eller delvis vuxit upp i samhällsvård.**

**Samhällets Styvbarn anser att landets kommuner på motsvarande sätt ska underlätta för tidigare samhällsvårdade barn att kunna träffas genom att tillhandahålla lokaler och föreningsstöd.**

## 5. Särskilda synpunkter från Riksförbundet för Samhällets Styvbarn.

Utöver vad utredningen föreslår, så vill vi se ytterligare åtgärder:

- En instans bör inrättas för fortsatt insamlande av berättelser och dokumentation. Dessa berättelser och dokument ska behandlas konfidentiellt. Förslagsvis lämnas

detta uppdrag åt Riksarkivet, där Vanvårdsutredningens material kommer att arkiveras.

- Vid landets f.d. barnhem ska plaketter eller annan minnesdokumentation uppställas av de huvudmän som en gång drev barnhemmen. Huvudmännen (stat, landsting, kommuner, organisationer) ska överlägga med de tidigare barnhemsbarnen om hur minnesdokumentationen ska utformas.
- Forskning kring samhällets omhändertagande av barn, dels i historiskt perspektiv och dels i nutida praktik, ska finansieras genom extra anslag. Vi föreslår att regeringen för dessa två forskningsområden anslår 50 miljoner SKR vardera åt Vetenskapsrådet (VR) och Forskningsrådet för arbetsliv och socialvetenskap (FAS), att användas under den närmaste sex- eller nioårsperioden. I regleringsbrev ska klargöras att dessa extra anslag inte får minska de ordinarie anslagen till forskning om barn.

#### **4. Dagens och morgondagens vård**

Utredningen har ett antal förslag om dagens och morgondagens vård av samhällsplacerade barn. Riksförbundet för Samhällets Styvbarn instämmer i dessa förslag. Våra synpunkter har här karaktären att tillägg.

**1. Utredningens förslag:** Regeringen bör initiera ett långsiktigt program för ökad säkerhet inom samhällsvården av barn och unga.

Barnskyddsutredningens förslag om att det av lagen ska framgå att socialnämnden har ansvar för att det finns rutiner för att förebygga, upptäcka och åtgärda risker och missförhållanden inom den sociala barn- och ungdomsvården bör genomföras.

Regeringen bör uppdra åt Socialstyrelsen att kontinuerligt följa omfattningen av övergrepp och allvarliga försummelse i samhällsvården samt analysera och sprida de erfarenheter som görs. (s. 253-54)

**Samhällets Styvbarn instämmer i utredningens förslag, men vill tillägga:**

**Lokala risk- och händelseanalyser ska alltid genomföras. Dessa analyser ska vara verksamhetsöverskridande i enlighet med utredningens intentioner.**

**På nationell nivå ska ett systematiskt arbete bedrivas för att dokumentera och analysera allvarliga fall av övergrepp och vanvård.**

**Placerade barn har en ökad risk för fysisk och psykisk ohälsa. Kommunerna ska åläggas att rapportera allvarliga händelser såsom självskadebeteende, suicidförsök och suicid till socialstyrelsen. Detta för att få en nationell jämförande statistik mot barn och unga som inte finns inom samhällsvård. Händelseanalyser och statistik ska utgöra grunden för ett systematiskt arbete för att förebygga ohälsa och användas för att skapa regelverk och rutiner som kan ge stöd till det enskilda barnet.**

**2. Utredningens förslag:** En översyn av lagstiftningen i syfte att stärka placerade barns och ungas rättigheter under genomförandet av vården bör övervägas.

Det program för ökad säkerhet inom samhällsvården som har föreslagits kan bland annat omfatta stöd för att utveckla etiskt och rättsligt grundande arbetssätt inom institutionsvården. (s 263)

**Samhällets Styvbarn menar att det är nödvändigt att ge barn och unga en stärkt laglig grund för sitt skydd och sina rättigheter. Det är nödvändigt att etiska principer och barnperspektiv genomsyrar detta.**

**3. Utredningens förslag:** Barnskyddsutredningens förslag om att det ska finnas en av nämnden särskilt utsedd socialsekreterare som ansvarar för kontakterna med barnet är angeläget och bör genomföras. Lika angeläget är förslaget om att den särskilt utsedda socialsekreteraren ska besöka barnet i den omfattning som är lämpligt utifrån barnets behov och önskemål, dock minst fyra gånger per år. (s 270).

**Samhällets Styvbarn instämmer och vill påpeka:** Denna socialsekreterare, barnombudet, ska ha särskild utbildning och kompetens för att kunna arbeta för det enskilda barnets bästa. Denna person ska fokusera på kontakten med barnet och inte involveras i placeringsutredningar eller vara kontaktperson för familjehem eller behandlingshem.

**Samhällets Styvbarn anser att en fungerande kontakt med den biologiska familjen är den bästa garanten för insyn i vården. Där detta inte fungerar måste det åligga nämnden att i samråd med den placerade utse en kontaktperson.**

**Barnet ska inte begränsas i sin rätt till kontakt med sitt barnombud. Det ska inte heller begränsas i sin rätt till kontakt med sin biologiska familj eller sin kontaktperson.**

**4. Utredningens förslag:** Det regionala samarbetet bör få stöd, ekonomiskt och kunskapsmässigt, för att utveckla de delar av familjehemsvården, som kräver ett större underlag för att tillräcklig kompetens och kvalitet ska kunna upprätthållas. En långsiktig satsning, baserad på regionalt samarbete, kan exempelvis göras inom ramen för det avtal mellan regeringen och SKL som benämns *Plattformen för arbetet med att utveckla en evidensbaserad praktik inom socialtjänsten*. (s 274)

**Samhällets Styvbarn stöder detta förslag. Det är nödvändigt för att också mindre kommuner ska kunna upprätthålla kvaliteten i vården av samhällsplacerade barn.**

**5. Utredningens förslag:** Familjehems- och jourhemsföräldrars lämplighet bör vara noggrant utredd och det bör regleras vad en utredning av familjehem och jourhem ska omfatta. Inför en placering bör utbildning vara ett krav.

Frågan om ett särskilt tillstånd för ett enskilt hem som tar emot fler än två barn, som inte är syskon, för stadigvarande eller tillfällig vård och fostran bör utredas. (s 277)

**Samhällets Styvbarn stöder detta och vill tillägga:**

**Vi anser att familjehemmen måste ges bästa möjliga förutsättningar för att fullgöra sitt uppdrag, även där det innebär att fler resurser måste tillföras. Vård av barn måste få kosta.**

**Vi anser att likvärdiga krav måste ställas på familjehemmen över hela landet. Barnet måste t.ex. tillförsäkras sin integritet genom att erbjudas eget rum och inte tvingas dela rum med andra barn eller vuxna.**

**Syskon ska aldrig skiljas åt om inte absolut avgörande skäl utifrån barnets perspektiv föreligger. Exempel kan vara att ett barn utsätts för hot eller fara från sitt syskon. Att skilja syskon ska föregås av särskilda beslut som omprövas kontinuerligt.**

**Särskilt tillstånd bör införas för enskilt hem att ta emot fler än två barn samtidigt.**

**Gränsen mellan familjehem och HVB-hem måste vara klar.**

**6. Utredningens förslag:** Den konsulentstödda verksamheten i sin helhet, dvs. även den del som rör stöd och handledning till familjehemmen, bör omfattas av det särskilda tillstånd som Barnskyddsutredningen har föreslagit. (s 281).

**Samhällets Styvbarn instämmer och vill tillägga:** Familjehemmet ska alltid få ett särskilt stöd om det inträffar en tillfällig allvarlig händelse, exempelvis om någon i familjen får en psykisk sjukdom, avlider eller genomlever en traumatisk händelse. Detta i syfte

**att det placerade barnet ska kunna stanna kvar i familjehemmet trots att de genom går en oväntad kris under en kortare tid.**

**7. Utredningens förslag:** Förutsättningarna för att införa en skyldighet för kommunen att betala skadestånd till barn och unga som i framtiden utsätts för övergrepp eller allvarlig försummelse när de är i samhällets vård bör utredas. En förutsättning för kommunens skadeståndsskyldighet bör vara att kommunen inte levt upp till de krav som ställs enligt lag, annan författning eller beprövad erfarenhet. (s 285)

**Samhällets Styvbarn instämmer idetta.**

**Vi vill i detta sammanhang särskilt resa kravet att samhällsplacerade barn vid myndighetsdagen ska upplysas om möjligheten att föra talan mot vanvård, övergrepp och försummelser under placeringstiden, samt om de preskriptionsregler som gäller.**

### **Behovet av eftervård.**

**Till dessa förslag vill Samhällets Styvbarn foga att en väl fungerande eftervård måste bli obligatorisk för kommunerna, inte bara en vag möjlighet.**

**I många fall saknar de samhällsplacerade barnen ett fungerande nätverk, som kan vara ett stöd under den "förlängda barndom" då den unga vuxna utbildar sig, skaffar sig den första bostaden, eller söker sig ut på arbetsmarknaden. I väl fungerande biologiska familjer är detta stöd en självklarhet. När samhället omhändertar barn och därför i viss mening träder i föräldrarnas ställe, så måste det åligga samhället att tillhandahålla detta stöd under en femårsperiod efter myndighetsdagen.**

**Denna obligatoriska eftervård ska inkludera hjälp och stöd till studier, yrkesutbildning, bostad, socialt kontaktnät. Men också andra aspekter måste beaktas. Vi vet att barn och unga som varit placerade är särskilt utsatta för risken att drabbas av ohälsa, psykiska symtom, suicid, kriminalitet, arbetslöshet och fattigdom. Detta måste kommunerna uppmärksamma.**

**Barn och unga som vid samhällsvårdens upphörande har psykiska och andra risksymtom ska erbjudas erforderlig hjälp även som vuxna, genom exempelvis samtalskontakt, somatisk och psykiatrisk vård. Kostnaderna för detta måste åligga den placerande kommunen.**

**Det gäller för samhället att minimera risken för att de samhällsplacerade barnen går in i vuxenlivet med samre förutsättningar än andra barn.**

Stockholm 11 maj 2011

*Riksförbundet för Samhällets Styvbarn*



/Anne Skånér/

/ordförande/